

Ad § 12.21.13. og § 12.22.15.

Spørgsmål 6:

»Hvilke overvejelser gør ministeren sig vedr. omfanget af fremtidige nationalt finansierede anlægsarbejder og nationalt finansierede NATO-anlægsarbejder på baggrund af den ændrede sikkerhedspolitiske situation?«

Svar:

NATO's fællesfinansierede infrastrukturprogram har bl.a. til formål at sikre tilvejebringelsen af nødvendige faciliteter til modtagelse og støtte for eksterne forstærkningsstyrker.

Programmet har således traditionelt omfattet opførelse af faste installationer på flyvestationer, etablering af flådestations- og kaserneanlæg, brændstofforsyningsanlæg, depotfaciliteter, kommunikations- og navigations- samt varslingsanlæg m.m., og der er i alliancens levetid foretaget betydelige investeringer i nævnte anlæg i medlemslandene.

Som følge af den ændrede sikkerhedspolitiske situation efter underskrivelsen af CFE-aftalen, jf. besvarelsen af spørgsmål 1, er der i NATO indledt en række overvejelser, som har til formål at afklare NATO's fremtidige strategi og doktrin samt NATO's fremtidige kommando- og styrkestruktur. Resultatet af disse overvejelser vil bl.a. påvirke forstærkningspolitikken og dermed få indflydelse på kravene til det fremtidige infrastrukturprogram.

Den teknologiske udvikling, herunder beslutningen om udbygningen af et fælleseuropæisk luftforsvarssystem (ACCS) samt ønsket om fællesfinansiering af verifikationsforanstaltningerne i forbindelse med CFE-traktaten, vil ligeledes påvirke infrastrukturprogrammets fremtidige udformning. Da de nævnte overvejelser endnu ikke er afsluttet, er det ikke muligt at udtale sig om arten og omfanget af det fremtidige infrastrukturprogram og i konsekvens heraf størrelsen af de nationale følgeudgifter, men det må dog forudses, at der i årene fremover vil finde en reduktion sted i infrastrukturprogrammets traditionelle virkefelt.

Omfanget af fremtidige, nationalt finansierede anlægsarbejder beror på forsvarets størrelse og struktur, der for nærværende gøres til genstand for overvejelser. Afhængig af disse overvejelser vil de nationalt finansierede anlægsarbejder blive tilpasset derefter.

Ad § 12.25.01. Forsvarets Forskningstjeneste.

Spørgsmål 7:

»Hvilke opgaver løses af Forsvarsministerens Rådgivnings- og Analysegruppe?«

Svar:

Forligspartierne indgik den 14. marts 1989 en aftale om forsvarets ordning 1989-1991, hvori det aftales, at Forsvarsministerens Rådgivnings- og Analysegruppe, der var blevet oprettet direkte under Forsvarsministeriet som en del af forsvarsaftalen af 29. juni 1984, skulle videreføres.

Rådgivnings- og Analysegruppens formand og medlemmer udpeges af Forsvarsministeren, og gruppen sammensættes således, at der indgår repræsentanter fra forsvaret, forsvarets forskning samt særlig civil forsknings- og sikkerhedspolitisk ekspertise.

Forligspartierne indgik den 3. april 1991 en tillægsaftale til aftalen af 14. marts 1989. Det blev heri bl.a. aftalt at nedsætte et udvalg, som skal foretage en vurdering af forsvarets fremtidige struktur og størrelse. Forsvarsministerens Rådgivnings- og Analysegruppe skal inddrages i dette arbejde. Gruppen blev i den forbindelse meddelt et nyt kommissorium, som fremgår af vedlagte Kundgørelse for Forsvaret B. 0-7 af 3. juli 1991.